

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 17C/137/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313232320
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hostovecká
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2014:2313232320.4

Uznesenie

Okresný súd Galanta v právnej veci navrhovateľa: A. E., nar. X. X. XXXX, bytom XXX XX R. H. N., Q. XXX, zast.: JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom 831 04 Bratislava, Stará Vajnorská cesta 37, proti odporkyni: M. E.Ž., nar. X. X. XXXX, bytom XXX XX R. H. N., Z. XXX, o zrušenie výživného pre dospelé dieťa, takto

rozhodol:

Súd schvaľuje súdny zmier v nasledovnom znení :

Počnúc dňom 1. 9. 2014 sa ruší vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporkyni určená Uznesením Okresného súdu Galanta pod č.k. 12P/129/2012 - 37 zo dňa 27. 11. 2012.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ svojím návrhom zo dňa 9. 12. 2013 žiadal, aby súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k odporkyni. Svoj návrh odôvodnil tým, že odporkyňa ukončila stredoškolské štúdium a v ďalšom štúdiu nepokračuje, je zamestnaná a je teda schopná sama sa živiť. Odporkyňa súhlasila so zrušením výživného.

Po začatí pojednávania účastníci konania navrhli, aby súd schválil zmier v znení, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto uznesenia.

Podľa § 99 ods. 1 veta prvá a druhá O.s.p., ak to povaha vecí pripúšťa, môžu účastníci skončiť konanie súdnym zmierom. O zmier sa má súd vždy pokúsiť.

Podľa § 99 ods. 2 O.s.p., súd rozhodne o tom, či zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore s právnymi predpismi. V takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 99 ods. 4 veta prvá O.s.p., schválený zmier má účinky právoplatného rozsudku.

Podľa § 62 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZR), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 65 ods. 3 ZR, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 78 ods. 1 a 3 ZR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

V prípadoch, v ktorých to povaha vecí pripúšťa, zákon umožňuje skončenie sporu dispozitívnym úkonom účastníkov, ktorým je zmier.

Povahou vecí v zmysle § 99 ods. 1 treba rozumieť predovšetkým prípustnosť hmotnoprávnej dispozície predmetom sporu účastníkmi konania.

Z hľadiska procesných dôsledkov má zmier účinky rozsudku. Preto sa vyžaduje jeho schválenie súdom. Tieto dôsledky však umožňujú súdu, aby zmier schválil iba o takom predmete konania, o akom by inak mal právomoc rozhodnúť. Ak je navrhovaný zmier v súlade s právnymi predpismi, súd ho vždy schváli (§ 99 ods. 2 a contrario). Preto nemôže zvažovať napríklad to, či zmier je rovnako výhodný pre všetkých účastníkov konania.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z prejavov vôle účastníkov konania, ako aj obsahu spisu a dospel k záveru, že predpoklady na schválenie zmiernu boli splnené. V konaní bolo preukázané, že odporkyňa pracuje. Od septembra 2014 opätovne nastúpila na stredoškolské štúdium, avšak jej zamestnanie naďalej trvá.

Pre zákonný vznik vyživovacej povinnosti je relevantnou objektívna právna skutočnosť narodenia dieťaťa, jej zánik zákon spája s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Vyžaduje sa, aby táto schopnosť napĺňala požiadavku trvalosti tohto stavu, príjem náhodného charakteru nemožno považovať za nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť. Z hľadiska posúdenia zániku vyživovacej povinnosti jednoznačnejšia je situácia, keď dieťa získa pravidelný príjem, či už zo závislej činnosti, podnikateľskej činnosti a pod. Ako okolnosť, keď trvá vyživovacia povinnosť rodičov (odôvodnená úlohou rodiča viesť dieťa k získaniu vzdelania, a tým potrebných predpokladov na sebarealizáciu), sa tradične akceptuje štúdium. Pre nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť sú dané podmienky ukončením jedného štúdia toho istého stupňa. Je potrebné vychádzať z definitívnosti získania predpokladov na výkon povolania. Treba vychádzať z konkrétnych okolností prípadu. Vzhľadom na situáciu na trhu práce, existenciu oveľa širšieho okruhu foriem štúdia, vzdelávacích inštitútov, dopĺňania jazykových znalostí potrebných pre možnosť realizácie získaného vzdelania, rekvalifikačné kurzy, diaľkové štúdium, nadstavbové štúdium, prípadné prerušenie štúdia, zahraničné stáže, potrebu zvyšovania kvalifikácie, je náročné ale nutné ustáliť okamih nadobudnutia schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť. Na jednej strane treba brať do úvahy záujem dieťaťa vo vzťahu k jeho schopnostiam a danostiam, aby získalo vhodné predpoklady na svoje lepšie uplatnenie, na druhej strane je oprávnená požiadavka včasnej realizácie uvedených daností, aby nedochádzalo k zneužívaniu rodičovskej vyživovacej povinnosti len z dôvodu negatívneho postoja k práci (napr. zavinené rozviazanie pracovného pomeru). Dosiahnutím plnoletosti (ani inou časovou hranicou) vyživovacia povinnosť rodičov nezaniká (pokiaľ dieťa z rôznych dôvodov nenadobudne schopnosť samostatne sa živiť, vyživovacia povinnosť trvá do smrti rodiča alebo dieťaťa).

S poukazom na takto zistený skutkový stav, súd uzatvorený súdny zmier, ktorým sa zrušuje vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporkyňi od 1. 9. 2014, schválil.

Keďže sa v danom konaní prejednávala vec, ktorá pripúšťa schválenie zmiernu, súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovkej časti uznesenia, keď účastníci konania prejavili záujem dohodnúť sa na zrušení vyživovacej povinnosti navrhovateľa.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 146 ods. 1 písm. b/ O.s.p., keď sa účastníci dohodli na tom, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti uzneseniu o schválení zmiernu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 písm. h/ O.s.p.).